

บทสรุปผู้บริหารโครงการวิจัย

1. ชื่อเรื่อง การฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยใช้การดูแลแบบองค์รวมของสมาชิกเจ้าหน้าที่อาสาสมัคร
สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก อำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบุรี

2. รายชื่อนักวิจัย

2.1 หัวหน้าโครงการวิจัย อ.ดร.ฐิติรัตน์ คล่องดี

2.2 ผู้วิจัยร่วม อ.ดร.สุมาลี พงศ์ดิยะไพบูลย์

อาจารย์วิรัชญา มณีชัย

นายวินัย คนคล่อง

นายวิชา ทองยี่น

3. ความเป็นมา

ปัจจุบันการแพร่ระบาดของการใช้สารเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งของ ประเทศไทยที่
นับวันจะเป็นปัญหาที่น่าวิตกกังวล และทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ส่งผลกระทบต่อ ตัวบุคคล ครอบครัว
สังคม เศรษฐกิจ การเมือง ความมั่นคงของชาติและทางด้านสาธารณสุข ซึ่งผลกระทบต่อผู้เสพ ทำให้
สุขภาพทรุดโทรม อ่อนเพลีย นอนหลับตลอดวัน หรือบางรายนอน ไม่ได้เดินไปมา หงุดหงิดก้าวร้าว
ทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นได้ง่าย อาจเป็นอันตรายต่อตนเองหรือ ผู้อื่นได้ (ฉวีวรรณ สัตยธรรม, 2541) การ
ฟื้นฟูสมรรถภาพด้านจิตใจ ให้กับผู้ป่วยยาเสพติดมีแนวปฏิบัติหลายทางที่เหมาะสม เช่น การปรึกษาเชิง
จิตวิทยาแบบกลุ่ม หมายถึง วิธีการที่จะสร้างบรรยากาศที่ปลอดภัยในการค้นคว้า ควบคุมความรู้สึก
พัฒนาความเชื่อมั่นในการรับรู้ตนเอง ตรวจสอบค่านิยมที่บุคคลมีและพยายามพัฒนาค่านิยมที่
เหมาะสมขึ้นมาใหม่ เรียนรู้และรับผิดชอบต่อความประพฤติของตนเอง เรียนรู้และเข้าใจผู้อื่น สร้างให้เกิด
ความมีประสิทธิภาพในการเข้าสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทำให้ผู้เข้ารับ
การฟื้นฟูเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น และเป็นแนวทางให้สมาชิกกลุ่มได้พัฒนาตนเองต่อไป

ทั้งนี้การช่วยให้ผู้ติดยาเสพติดสามารถดำรงชีวิตอยู่กับความเป็นจริงและอย่างมีเหตุผล และ
ขจัดหรือเอาชนะความคิดความเชื่อที่ไร้เหตุผลมาเป็นความคิดความเชื่อที่มีเหตุผล อันเป็นกระบวนการ
ที่ทำให้เกิดการบ่งชี้และอธิบายถึงความคิดด้านลบ รวมทั้งการมองเห็นความสัมพันธ์ของอารมณ์และ

ความคิดในวงจรที่ร้ายแรง เช่น วงจรการเสพยาเสพติด อันเป็นขั้นแรกที่จะช่วยให้ผู้ป่วยได้เข้าใจอารมณ์ของตนและเมื่อผู้ป่วยสามารถสำรวจความคิดที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ได้ จะนำไปสู่ความเข้าใจผลกระทบที่เกิดจากความคิดแบบซ้ำซากเหล่านั้นและในบรรยากาศแห่งการบำบัดรักษาผู้ป่วยจะได้รับการฝึกการโต้แย้งกับความคิดความเชื่อ หรืออารมณ์ที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการใช้สารเสพติด ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ป่วยยาเสพติดมีอารมณ์ความรู้สึก และมีพฤติกรรมที่เหมาะสมขึ้น ตลอดจนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

จากแนวคิดข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสุขภาพจิตของผู้บำบัดยาเสพติด เพื่อเป็นการลดความคิดอัตโนมัติด้านลบและเพิ่มรับรู้สมรรถนะแห่งตนด้วยการปฏิบัติตามวิธีการบำบัดอันประกอบด้วยแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้ผู้ป่วยยาเสพติดมีการพัฒนาตนเอง และสามารถปรับเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเอง และสามารถดำรงชีวิตโดยไม่ใช้ยาเสพติดในที่สุด นอกจากนี้ องค์กรความรู้จากการวิจัยครั้งนี้ยังส่งเสริมให้เกิดการพัฒนารูปแบบการบำบัดรักษาผู้ป่วยยาเสพติดที่มีประสิทธิภาพอีกรูปแบบหนึ่งด้วย

4. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนานวัตกรรมการดูแลผู้ติดยาเสพติดแบบองค์รวมของเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านเพื่อฟื้นฟูสภาพจิต กาย อารมณ์ สังคม ของผู้ติดยาเสพติดที่ได้กลับคืนสู่ครอบครัวจากสำนักคุมประพฤติ
2. เพื่อศึกษาผลของนวัตกรรมการดูแลผู้ติดยาเสพติดแบบองค์รวมของเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านที่มีต่อสภาวะจิต กาย อารมณ์และสังคมของผู้ติดยาเสพติด
3. เพื่อศึกษาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน องค์กรการบริหารส่วนตำบลบางจาก ที่มีต่อการฟื้นฟูสภาวะจิต กาย อารมณ์และสังคม

5. ขอบเขตของการดำเนินงานวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา	ผู้ติดยาเสพติด การฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด การดูแลผู้ติดยาเสพติดแบบองค์รวม
ขอบเขตด้านพื้นที่การศึกษา	องค์กรการบริหารส่วนตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
ขอบเขตด้านประชากร	ผู้ติดยาเสพติดในองค์กรการบริหารส่วนตำบลบางจาก อำเภอเมือง

จังหวัดเพชรบุรี
ขอบเขตด้านตัวแปร การดูแลผู้ติดตามเสพติดแบบองค์รวม และสภาพจิตใจ ร่างกาย
อารมณ์ และสังคม

6. ประเด็นหลักในการทบทวนวรรณกรรม

ผู้ติดตามเสพติด
การบำบัดฟื้นฟูผู้ติดตามเสพติด
การดูแลผู้ติดตามเสพติดแบบองค์รวม
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนา: วิเคราะห์สถานการณ์ การบำบัดฟื้นฟูผู้ติดตามเสพติด สมาชิกในครอบครัวและผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่มและแบบสอบถาม ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดกรอบแนวคิด: จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบและจัดทำ ต้นร่างกิจกรรมในการฟื้นฟูผู้ติดตามเสพติด ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบคุณภาพ ได้รับการตรวจ สอบคุณภาพของเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน โดยตรวจสอบความเข้าใจของเนื้อหาและ ความชัดเจนของภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข รูปแบบการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา ของกิจกรรมก่อนนำไปทดลองใช้ ขั้นตอนที่ 5 การทดลองใช้ให้ความรู้และชี้แจงรูปแบบการบำบัดกับเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล บางจากอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 15 คน ขั้นตอนที่ 6 การขยายผลนำคู่มือการจัดกิจกรรมไปขยายผล ขั้นตอนที่ 7 การประเมินผลและพัฒนาต่อเนื่อง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประเมินสุขภาวะของกลุ่มตัวอย่างก่อนการใช้โปรแกรมในการฟื้นฟูผู้ติดตามเสพติดโดยใช้การดูแลแบบองค์รวม (Pretest)
2. ดำเนินการใช้โปรแกรมในการฟื้นฟูผู้ติดตามเสพติดโดยใช้การดูแลแบบองค์รวม
3. ประเมินสุขภาวะของกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้โปรแกรมในการฟื้นฟูผู้ติดตามเสพติดโดยใช้การดูแลแบบองค์รวม (Posttest)

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ประเมินสุขภาวะ และ โปรแกรมในการฟื้นฟูผู้ติดตามเสพติดโดยใช้การดูแลแบบองค์รวม

การวิเคราะห์ข้อมูล โดย การทดสอบค่าที (t-test independent sample)

8. ผลการวิจัย

1. ผลของการพัฒนาโปรแกรมการดูแลผู้ติดยาเสพติดแบบองค์รวม

จากการสัมภาษณ์และศึกษาความต้องการในการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยใช้การดูแลแบบองค์รวมจากการศึกษากลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้ติดยาเสพติด เจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้องจำนวนทั้งสิ้น 40 คนพบว่า สภาพปัญหาและสาเหตุของความต้องการในการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดมีดังนี้

พบว่า สภาพปัญหาและสาเหตุของความต้องการในการดูแลผู้สูงอายุ สรุปได้ 3 ปัญหา ดังนี้ ปัญหาเรื่องสุขภาพร่างกาย การเสื่อมของอวัยวะภายในร่างกาย อยากให้มี การฟื้นฟูสภาพร่างกาย การขาดแคลนบุคลากรด้านสุขภาพ การออกกกำลังกาย การให้มีแพทย์ประจำมารักษาที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และการมีองค์กรบริหารส่วนตำบลมาเยี่ยมผู้สูงอายุ ปัญหาเรื่องสุขภาพจิต ไม่มีคนดูแล เอาใจใส่ ลูกหลานไม่เข้าใจอยู่บ้านลำพัง อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย อยากต่อการปรับตัว ไม่มีความมั่นใจในตนเอง คิดช้า อยากให้มีการเตรียมความพร้อมให้กับผู้ดูแลใกล้ชิด เครือญาติ และครัวเรือน เพื่อนบ้านเพื่อให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ปัญหาเรื่องสภาวะเศรษฐกิจ ค่าใช้จ่ายไม่พอใช้ อยากมีอาชีพเสริม อยากได้สวัสดิการของรัฐ ซึ่งความต้องการในช่วงบั้นปลายชีวิตคือ ความสุข ที่เกิดจากการมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัย มีครอบครัวอบอุ่น มีชุมชนและสิ่งแวดล้อมที่ดี ทำให้มีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข

การพัฒนาเครื่องมือในการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยใช้การดูแลแบบองค์รวมผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือในการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดขึ้นมาเอง คือ โปรแกรมการดูแลผู้ติดยาเสพติดแบบองค์รวม โดยมีกิจกรรมการศึกษาแบบกลุ่มและครอบครัวบำบัด โดยเน้นความร่วมมือกันระหว่างผู้ติดยาเสพติดและเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมทั้งบทบาทของครอบครัวในการดูแลฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดดำเนินการจัดการดูแลฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดทั้งหมด 8 สัปดาห์

สัปดาห์ที่ 1 และ 2 เป็นจัดการดูแลและฟื้นฟูด้วยการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและการดูแลของสมาชิกในครอบครัวในการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดทางด้านจิตใจ

สัปดาห์ที่ 3 และ 4 เป็นจัดการดูแลและฟื้นฟูด้วยการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและการดูแลของสมาชิกในครอบครัวในการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดทางด้านร่างกาย

สัปดาห์ที่ 5 และ 6 เป็นจัดการดูแลและฟื้นฟูด้วยการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและการดูแลของสมาชิกในครอบครัวในการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดทางด้านอารมณ์

สัปดาห์ที่ 7 และ 8 เป็นจัดการดูแลและฟื้นฟูด้วยการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและการดูแลของสมาชิกในครอบครัวในการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดทางด้านสังคม

8.1 กระบวนการเรียนรู้ร่วมกันและบทเรียนจากการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่ การมีส่วนร่วมจากองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้ติดยาเสพติดและเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

8.2 ข้อค้นพบในส่วนของปัจจัยเอื้อต่อความสำเร็จที่สำคัญ คือ การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ต่อการดูแลผู้ติดยาเสพติดเนื่องจากผู้ติดยาเสพติดและเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน มีความใกล้ชิดการอยู่แล้วจึงง่ายต่อการใช้โปรแกรมในการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยใช้การดูแลแบบองค์รวม

8.3 นวัตกรรมองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (สอดคล้องกับประเด็นอะไร) ได้รูปแบบในการดูแลผู้ติดยาเสพติดแบบองค์รวม ทำให้สามารถพัฒนาผู้ติดยาเสพติดได้ครบทุกด้านทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย อารมณ์และสังคม

9.สรุปการดำเนินการวิจัย

ได้ดำเนินการวิจัยถึงขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลในการใช้โปรแกรมในการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยใช้การดูแลแบบองค์รวมกับผู้ติดยาเสพติดและสมาชิกในครอบครัวและจัดทำรูปเล่มสมบูรณ์

10. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความต้องการและพัฒนาเครื่องมือในการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยใช้การดูแลแบบองค์รวมของเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางจากอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีมีผลการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการในการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ดำเนินการศึกษาโดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่มและแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมี

ปัญหาหลักคือด้านบุคคล เป็นการใช้อยาเสพติดเพื่อการบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจโดย มีเจตคติต่อยาเสพติดอยู่ในเชิงบวก ยาเสพติดช่วยลดความเครียดได้ การเสพยาเสพติดช่วยให้เกิดความมั่นใจ เสพแล้วเกิดความโก้เก๋ยาเสพติดเป็นสิ่งไม่เสียหายอะไรนักถ้าไม่ใช้พร่ำเพรื่อ ยาเสพติดช่วยให้มีผลกำลังในการทำงาน / เรียน การใช้อยาเสพติดบางประเภทแสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ ยาเสพติดช่วยให้มีความสามารถทางเพศเพิ่มขึ้น การเสพยาเป็นวิถีของคนกล้า รวมถึงขาดทักษะการเผชิญปัญหา และไม่มีทักษะการปฏิเสธที่เหมาะสม ประกอบกับมีความไม่สมดุลของอารมณ์และไม่สามารถจัดการได้ เช่น ความโกรธ ความวิตกกังวล ความซึมเศร้า และ ความรู้สึกด้อยค่า ปัญหาที่รองลงมาคือด้านครอบครัว พบว่า ความขัดแย้งของบุคคลในครอบครัวและปัญหาสัมพันธภาพระหว่าง บุคคลเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เลือกใช้เสพยาเสพติด ปัญหาต่อมาคือด้านสังคม พบว่า การคบเพื่อนและสิ่งแวดล้อมในสภาพแวดล้อมสังคมเดิมๆ ที่เป็นแหล่งจำหน่ายยาเสพติด และในชุมชนมีแหล่งอบายมุข แหล่งสถานบันเทิงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการใช้อยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับ ขวัญหทัย รงคุปตวนิช (2544) โดยการสร้างความตระหนักรู้ในตนเอง และปรับเปลี่ยนเจตคติต่อการใช้สารเสพติดใหม่ ให้ตระหนักถึงโทษและผลเสียที่จะตามมา ส่งเสริมความตระหนักในความรัก และความห่วงใยของพ่อแม่ ภรรยา บุคคลในครอบครัว หรือคนใกล้ชิด ไม่อยากให้เสียใจ และเป็นทุกข์ต้องการเอาชนะค่าสบบประมาท และการดูถูกดูแคลนจากคนอื่น ควรมีการใช้สัญลักษณ์เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ เช่น พระเครื่อง คำสั่งสอน ของหลวงปู่ รูปพ่อแม่ หรือสิ่งที่เรารักที่สุดมาพกติดตัว เพื่อนำมาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวเมื่อพบเจอกับปัจจัยกระตุ้นหรือสถานการณ์เสี่ยงต่อการหวนกลับไปเสพยาเสพติด เสริมสร้างสภาพจิตใจที่เข้มแข็งให้มีการยับยั้ง ชั่งใจและควบคุมพฤติกรรมของตนเอง เพราะบุคคลแม้เพียงนึกถึงยาเสพติด หรือสัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับ สิ่งเสพติด การพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลที่มีพื้นฐานเดิมของบุคลิกภาพที่อ่อนแอ และต้องการพึ่งพาผู้อื่น หากที่ยึดเหนี่ยวไม่ได้ก็พึ่งยาเสพติดแทน

ความต้องการตัวของผู้เสพยาเสพติดเองที่มีความต้องการเลิกเสพยาเสพติด มีการรับรู้ว่าคุณเป็นความคาดหวังของครอบครัว รับรู้ถึงผลดีที่เกิดขึ้นจากการเลิกเสพยาเสพติด ความต้องการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับลูก การควบคุมความคิดและพฤติกรรมของตนเอง สภาพแวดล้อมภายนอกที่สนับสนุนให้เลิกเสพยาเสพติด การแก้ไขจะมาจากการสร้างความตระหนักและเจตคติเชิงลบต่อยาเสพติดและควรเสริมสร้างสภาพจิตใจที่เข้มแข็ง สามารถควบคุมตนเอง ส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างบุคคลอีกทั้งช่วยลดปัญหาความขัดแย้งในครอบครัวและขอโอกาสต่อสังคมให้ต้องให้อาสาผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้เข้าทำงาน

2. การพัฒนาเครื่องมือในการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด จากการสำรวจ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่มและแบบสอบถาม ได้เครื่องมือในการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดยึดแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ตนเองซึ่งพัฒนาขึ้นตามแนวคิดของแบนดูรา โดยมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคคลมีสมรรถนะแห่งตนเพิ่มขึ้นจากการเรียนรู้ผ่าน แหล่งข้อมูล 4 แหล่งคือ 1) การเรียนรู้ ประสบการณ์ที่ด้วยตนเอง ในการปฏิเสธการเสพยาเสพติด 2) การได้เห็นตัวแบบหรือประสบการณ์จากผู้อื่นในการปฏิเสธการเสพยาเสพติด

ติด 3) การใช้คำพูดเพื่อปฏิเสธการเสพยาเสพติด 4) การส่งเสริม สภาวะด้านร่างกายและอารมณ์ให้มีความพร้อม ในการปฏิเสธการเสพยาเสพติด ประกอบด้วย การปรึกษารายบุคคล กิจกรรมครอบครัว ศึกษา เพื่อร่วมปรึกษาและวางแผนการฟื้นฟู การแนะนำโปรแกรมให้ผู้ติดยาเสพติดทราบ กิจกรรมกลุ่มฝึกทักษะเริ่มเลิกยาระยะต้น โดยใช้กระบวนการกลุ่มเป็นกลวิธีในการเลิกยาเสพติด เน้นให้ผู้ติดยาเสพติดได้พูดคุยปัญหาต่างๆ เริ่มจากแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน กิจกรรมกลุ่มฝึกทักษะป้องกันการเสพยาเสพติดซ้ำ และกิจกรรมประเมินผลหลังการบำบัดครบ สรุปรูปเป้าหมายและการวางแผน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างยั่งยืน และการทำความตกลงบริการเรื่องการติดตามหลังการบำบัดครบตามเกณฑ์

3. ผลของโปรแกรมการดูแลผู้ติดยาเสพติดแบบองค์รวม

ผลของโปรแกรมการดูแลผู้ติดยาเสพติดแบบองค์รวม เปรียบเทียบจากผลของการทำแบบประเมินการยอมรับ / การรู้จักตนเองและผู้อื่นก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการดูแลผู้ติดยาเสพติดแบบองค์รวมของผู้ติดยาเสพติดและเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน 30 คน พบว่ามีการยอมรับ / การรู้จักตนเองและผู้อื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยหลังจากผู้ติดยาเสพติดและเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ใช้โปรแกรมการดูแลผู้ติดยาเสพติดแบบองค์รวมแล้ว การยอมรับ / การรู้จักตนเองและผู้อื่นสูงกว่าเมื่อก่อนใช้โปรแกรมการดูแลผู้ติดยาเสพติดแบบองค์รวม

4. ศึกษาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน องค์การบริหารตำบลบางจาก

การศึกษาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน องค์การบริหารตำบลบางจาก ศึกษาจากผลของแบบประเมินความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ของผู้ติดยาเสพติดและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 30 คน พบว่ามีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน องค์การบริหารตำบลบางจากในระดับมาก

11. ข้อเสนอแนะและการนำไปใช้ประโยชน์

1. บิดามารดาผู้ใกล้ชิดควรตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลเอาใจใส่สมาชิกในครอบครัว สอบถามถึงความเป็นอยู่ในแต่ละวันควรให้ความรัก ความอบอุ่นให้กำลังใจใช้เหตุผลและพยายามทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัวให้มากขึ้นเพื่อจะได้ ปลอดภัยและห่างไกลจากยาเสพติด

2. ควรให้โอกาสและช่วยเหลือให้ผู้เสพยาเสพติดได้กลับเข้าสู่สังคมให้การยอมรับให้ การศึกษา ให้อาชีพเพื่อคืนคนดีสู่สังคมทำหน้าที่เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศและเป็นกำลังในการ พัฒนาประเทศต่อไป